Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

12. prosince 2014*

„Dumping — Dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Číny — Přezkum — Článek 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 — Právo na obhajobu — Nesprávné skutkové zjištění — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-643/11,

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd, se sídlem v Suzhou (Čína),

Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG, se sídlem v Rodingu (Německo),

zastoupené K. Neuhausem, H.-J. Freundem a B. Eckerem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, původně ve spolupráci s G. Berrischem a A. Polcynem, poté s A. Polcynem a D. Geradinem, advokáty,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou J.-F. Brakelandem, M. Françem a A. Stobiecka-Kuik, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1008/2011 ze dne 10. října 2011 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů zasílaných z Thajska, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Thajska či nikoli, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. L 268, s. 1), v rozsahu, v němž se toto nařízení týká žalobkyň,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení M. Prek, předseda, I. Labucka a V. Kreuschitz (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. února 2014,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek[1]

Skutečnosti předcházející sporu *[omissis]*

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení *[omissis]*

Právní otázky

1. 1. *K přípustnosti [omissis]*

2. 2. *K věci samé*

35 V projednávané věci žalobkyně uplatňují tři žalobní důvody. V rámci prvního žalobního důvodu mají žalobkyně za to, že bylo porušeno jejich právo na spravedlivý proces, právo na obhajobu a právo být vyslechnuty. V rámci druhého žalobního důvodu jsou toho názoru, že se Rada v bodech 58 a 60 odůvodnění napadeného nařízení dopustila nesprávných skutkových zjištění. Konečně v rámci třetího žalobního důvodu mají žalobkyně za to, že úvahy, podle kterých by existovala újma, jakož i příčinná souvislost mezi dovozy, které jsou údajně předmětem dumpingu, a pravděpodobností pokračování újmy, pokud by byla antidumpingová opatření zrušena, se opírají o několik zjevně nesprávných posouzení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení procesních práv žalobkyň

36 Žalobkyně mají v podstatě za to, že bylo porušeno jejich právo na spravedlivý proces, právo na obhajobu a právo být vyslechnuty, neboť Rada svévolně nezohlednila jejich hodnocení újmy v období od roku 2007 do roku 2009, které předložily v dopise ze dne 25. července 2011. Toto nezohlednění je doloženo skutečností, že v bodě 60 odůvodnění napadeného nařízení je podle žalobkyň nesprávně uvedeno, že se zabývaly vývojem újmy mezi rokem 2009 a obdobím přezkumného šetření. Žalobkyně jsou toho názoru, že jejich právo sdělit své stanovisko nemůže být omezeno na pouhé právo mít možnost předložit vyjádření, ale že ukládalo Radě povinnost zohlednit v plném rozsahu názory, které uvedly v dopise ze dne 25. července 2011. V důsledku toho skutečnost, že se Rada nezabývala uvedeným dopisem, porušuje nejen jejich právo na spravedlivý proces, ale i čl. 11 odst. 2 třetí pododstavec základního nařízení.

37 Rada zpochybňuje tvrzení, že porušila procesní práva žalobkyň nebo čl. 11 odst. 2 třetí pododstavec základního nařízení.

38 K tvrzení žalobkyň, že bylo porušeno jejich právo na obhajobu a právo být vyslechnuty, je třeba připomenout, že dodržování práva na obhajobu je základní zásadou unijního práva, jejíž nedílnou součástí je právo být vyslechnut (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. února 1992, Nizozemsko a další v. Komise, C-48/90 a C-66/90, Recueil, EU:C:1992:63, bod 44; ze dne 29. června 1994, Fiskano v. Komise, C-135/92, Recueil, EU:C:1994:267, bod 39; ze dne 24. října 1996, Komise v. Lisrestal a další, C-32/95 P, Recueil, EU:C:1996:402, bod 21; ze dne 22. listopadu 2012, M.,

1 — Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

C-277/11, EU:C:2012:744, bod 82, a ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 98), které se uplatní na každou osobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Sopropé, C-349/07, Sb. rozh., EU:C:2008:746, bod 36).

39 Toto základní právo na dodržování práva na obhajobu během řízení, které předchází přijetí aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení, je kromě toho výslovně zakotveno v Listině základních práv Evropské unie, která má podle čl. 6 odst. 1 SEU stejnou právní sílu jako Smlouvy. Konkrétně čl. 41 odst. 2 písm. a), Listiny základních práv totiž uvádí, že právo každého na to, aby jeho záležitosti byly unijními orgány řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě, zahrnuje především právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout.

40 Mimoto v kontextu antidumpingových šetření bylo rozhodnuto, že dodržování práva na obhajobu a práva být vyslechnut má při uvedených šetřeních klíčový význam (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 77 a citovaná judikatura).

41 Dodržování těchto práv předpokládá, že zúčastněným podnikům musí být v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o existenci dumpingové praxe a z toho vzniklé újmy (rozsudky ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil, EU:C:1991:276, bod 17, a ze dne 11. července 2013, Hangzhou Duralamp Electronics v. Rada, T-459/07, EU:T:2013:369, bod 110).

42 V projednávané věci však žalobkyně neprokazují, že neměly možnost užitečně sdělit své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které unijní orgány použily na podporu závěru, že antidumpingová cla by měla být zachována. Neuvádí ostatně žádný důkaz, který nemohly uplatnit a který neměly příležitost předložit unijním orgánům.

43 Žalobkyně unijním orgánům vytýkají, že nezohlednily jejich připomínky. Toto údajné nezohlednění jejich připomínek však není porušením jejich práva na obhajobu nebo práva být vyslechnuty. Dodržování uvedených práv sice vyžaduje, aby unijní orgány umožnily žalobkyním užitečně sdělit jejich stanovisko, avšak nemůže uvedeným orgánům ukládat, aby se s tímto stanoviskem ztotožnily. Aby bylo předložení stanoviska žalobkyň užitečné, je pouze třeba, aby toto stanovisko mohlo být předloženo včas a unijní orgány jej mohly zohlednit a s veškerou požadovanou pozorností posoudit jeho relevantnost pro obsah přijímaného aktu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, Sb. rozh., EU:C:2009:598, body 97, 98 a 102, a Sopropé, bod 38 výše, EU:C:2008:746, body 49 a 50).

44 Žalobkyně tedy nesprávně tvrdí, že bylo porušeno jejich právo na obhajobu a právo být vyslechnuty.

45 K tvrzení žalobkyň, že bylo porušeno jejich právo na spravedlivý proces, je třeba připomenout, že i když Komisi nebo Radu nelze kvalifikovat jako „soud“ ve smyslu článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. října 1980, van Landewyck a další v. Komise, 209/78 až 215/78 a 218/78, EU:C:1980:248, bod 81, a ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 a 103/80, Recueil, EU:C:1983:158, bod 7), nic to nemění na tom, že Komise a Rada jsou povinny dodržovat během správního řízení unijní základní práva, mezi něž patří právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny základních práv. Správní řízení před Komisí a Radou v oblasti ochrany před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Unie, konkrétně upravuje posledně uvedený článek dané Listiny, a nikoliv její článek 47 (obdobně viz rozsudek ze dne 11. července 2013, Ziegler v. Komise, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 154 a citovaná judikatura).

46 Výtku žalobkyň je tedy třeba chápat v tom smyslu, že se dovolávají porušení práva na řádnou správu z důvodu, že jejich připomínky uvedené v dopise ze dne 25. července 2011 nebyly odpovídajícím způsobem zohledněny. Uvedené právo předpokládá povinnost postupovat s řádnou péčí, která příslušnému orgánu ukládá důsledně a nestranně zkoumat všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, EU:C:1991:438, bod 14; ze dne 6. listopadu 2008, Nizozemsko v. Komise, C-405/07 P, Sb. rozh., EU:C:2008:613, bod 56, a ze dne 16. září 2013, ATC a další v. Komise, T-333/10, EU:T:2013:451, bod 84).

47 V projednávané věci Rada v bodě 60 odůvodnění napadeného nařízení uvedla následující:

„V připomínkách k poskytnutým informacím jeden čínský vyvážející výrobce tvrdil, že některé ukazatele včetně výroby, objemu prodeje, ziskovosti, využití kapacit a zaměstnanosti ve skutečnosti neukazují na žádný negativní vývoj pro výrobní odvětví Unie. Avšak tato společnost se zabývala pouze vývojem mezi rokem 2009 a obdobím přezkumného šetření, zatímco pro posouzení újmy je třeba posoudit celkový vývoj výrobního odvětví Unie během posuzovaného období, tj. mezi rokem 2007 a obdobím přezkumného šetření. Jak bylo objasněno výše (viz 43. až 49. bod odůvodnění), všechny ukazatele újmy uvedené čínským vývozcem se během posuzovaného období vyvíjely negativně.“

48 Podle znění dopisu žalobkyň ze dne 25. července 2011 je pravda, že žalobkyně tvrdily, že výroba, ziskovost, využití kapacit a zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie neukazují na žádný negativní vývoj, ale naopak ukazují na pozitivní vývoj, pouze v souvislosti s obdobím mezi rokem 2009 a obdobím přezkumného šetření.

49 Druhou větu bodu 60 odůvodnění napadeného nařízení [„Avšak tato společnost se zabývala pouze vývojem mezi rokem 2009 a obdobím přezkumného šetření, zatímco pro posouzení újmy je třeba posoudit celkový vývoj výrobního odvětví Unie během posuzovaného období, tj. mezi rokem 2007 a obdobím přezkumného šetření.“] je však třeba vykládat a chápat s ohledem na první větu tohoto bodu odůvodnění. Je tak sice pravda, že žalobkyně v dopise ze dne 25. července 2011 zmiňovaly rovněž posuzované období, avšak posouzení, podle kterého se některé ukazatele nevyvíjely negativně, se týká pouze vývoje v období mezi rokem 2009 a obdobím přezkumného šetření.

50 Žalobkyně tedy nesprávně tvrdí, že orgány s ohledem na posouzení obsažené v bodě 60 odůvodnění napadeného nařízení porušily povinnost postupovat s řádnou péčí.

51 Konečně k tomu, že žalobkyně v podstatě tvrdí, že orgány porušily povinnost postupovat s řádnou péčí a čl. 11 odst. 2 třetí pododstavec základního nařízení, neboť nezohlednily ostatní body jejich připomínek uvedených v dopise ze dne 25. července 2011, je třeba připomenout, že podle posledně uvedeného ustanovení se v závěrech unijních orgánů přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti antidumpingových opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.

52 Z výše uvedených důvodů orgány neopomněly v napadeném nařízení zohlednit neexistenci negativního vývoje, které se dovolávaly žalobkyně v dopise ze dne 25. července 2011, pokud jde o výrobu, ziskovost, využití kapacit a zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie. Kromě toho z bodu 59 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že orgány zohlednily vývoj ziskovosti, výroby, objemu prodeje, využití kapacit, míry zaměstnanosti a produktivity v Unii v období mezi rokem 2007 a obdobím přezkumného šetření. Orgány tak zohlednily uvedené skutečnosti během posuzovaného období. Pokud mají žalobkyně za to, že orgány nesprávně posoudily uvedené skutečnosti s ohledem na jejich připomínky v dopise ze dne 25. července 2011, je nutno konstatovat, že tato námitka se týká opodstatněnosti posouzení obsaženého v napadeném nařízení, které je předmětem třetího žalobního důvodu, a nespadá tedy pod přezkum vnější legality uvedeného nařízení. Z toho plyne, že výtka žalobkyň, že

orgány porušily svou povinnost postupovat s řádnou péčí a čl. 11 odst. 2 třetí pododstavec základního nařízení, protože náležitě nezohlednily body jejich připomínek uvedených v dopise ze dne 25. července 2011, musí být zamítnuta.

53 Ze všech výše uvedených důvodů je třeba zamítnout první žalobní důvod žalobkyň, jenž vychází z porušení jejich procesních práv.

Ke druhému žalobnímu důvodu, jenž vychází z nesprávných skutkových zjištění

Úvod *[omissis]*

K první části druhého žalobního důvodu *[omissis]*

Ke druhé části druhého žalobního důvodu *[omissis]*

Ke třetí části druhého žalobního důvodu *[omissis]*

Závěry *[omissis]*

Ke třetímu žalobnímu důvodu, jenž vychází ze zjevně nesprávných posouzení

Úvod *[omissis]*

K první části třetího žalobního důvodu

– – Ke zjevně nesprávným posouzením a porušení čl. 11 odst. 2 a čl. 3 odst. 2, 6 a 7 základního nařízení *[omissis]*

– – K vadám odůvodnění *[omissis]*

– – Závěry *[omissis]*

Ke druhé části třetího žalobního důvodu

– – Úvod *[omissis]*

– – K posouzením obsaženým v bodech 58 a 59 odůvodnění napadeného nařízení *[omissis]*

– – K posouzením obsaženým v bodě 61 odůvodnění napadeného nařízení *[omissis]*

– – K posouzením obsaženým v bodě 62 odůvodnění napadeného nařízení *[omissis]*

– – K posouzením obsaženým v bodě 64 odůvodnění napadeného nařízení *[omissis]*

– – Závěry *[omissis]*

K nákladům řízení *[omissis]*

Z těchto důvodů,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd a Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG ponesou vlastní náklady řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie.**

3) **Rada ponese jednu pětinu vlastních nákladů řízení.**

4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Prek Labucka Kreuschitz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. prosince 2014.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu 2

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení 2

Právní otázky 2

1. K přípustnosti 2

2. K věci samé 2

K prvnímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení procesních práv žalobkyň 2

Ke druhému žalobnímu důvodu, jenž vychází z nesprávných skutkových zjištění 6

Úvod 6

K první části druhého žalobního důvodu 6

Ke druhé části druhého žalobního důvodu 6

Ke třetí části druhého žalobního důvodu 6

Závěry 6

Ke třetímu žalobnímu důvodu, jenž vychází ze zjevně nesprávných posouzení 6

Úvod 6

K první části třetího žalobního důvodu 6

– – Ke zjevně nesprávným posouzením a porušení čl. 11 odst. 2 a čl. 3 odst. 2, 6 a 7 základního nařízení 6

– – K vadám odůvodnění 6

– – Závěry 6

Ke druhé části třetího žalobního důvodu 6

– – Úvod 6

– – K posouzením obsaženým v bodech 58 a 59 odůvodnění napadeného nařízení 6

– – K posouzením obsaženým v bodě 61 odůvodnění napadeného nařízení 6

– – K posouzením obsaženým v bodě 62 odůvodnění napadeného nařízení 6

– – K posouzením obsaženým v bodě 64 odůvodnění napadeného nařízení 6

– – Závěry 6

K nákladům řízení 6